

DAN DRŽAVNOSTI BOSNE I HERCEGOVINE

Emir Delić IVB

Ovo je priča Bosne i Hercegovine, male zemlje u jugoistočnoj Evropi, koja nikada nije odlučivala sama za sebe, niti se njen narod išta pitao. Umjesto toga, sudbina joj se historijski krojila kod sultana u Istanbulu, careva u Beču, kraljeva u SHS-u pa do fašista u Drugom svjetskom ratu, a ona je, kao Nora u "Lutkinoj kući", uvijek bila poslušna svojim nadređenim, koji su uporno zapostavljali i zanemarivali i nju i njen narod i njen integritet. Njene teritorije dodjeljivali su jedni drugima kao da ih posjeduju, a bilo kakav potencijalni napredak Bosne i Hercegovine koji nije bio u njihovom interesu, bio bi zabranjen. Sve će se ovo promjeniti jedne hladne, novembarske večeri 1943. godine u Mrkonjić Gradu. Tog 25. novembra oko 7 sati uvečer u jeku Drugog svjetskog rata, okupilo se oko 250 delegata iz svih krajeva ove zemlje kako bi konačno odlučivali sami o svojoj zemlji i njenom poretku. Oko 4 sata ujutro sljedećeg dana sjednica je završena i Bosna i Hercegovina, koja nije ni srpska, ni hrvatska, ni muslimanska, nego i srpska i hrvatska i muslimanska, je voljom naroda, ustanovila ravnopravnost sva tri konstitutivna naroda, te ravnopravnost same BiH sa njenim historiskim granicama unutar Socialističke Federativne Republike Jugoslavije. Ovo je bio veliki dan i veliki korak ove zemlje, kojoj se nikada nije davalo pravo da odlučuje o samoj sebi, te je proglašen Danom državnosti Bosne i Hercegovine, jednim od njenih najvećih praznika. Unatoč raspadu Jugoslavije i ratovima koji su uslijedili, BiH i dan danas stoji čvrsto, kao stećak, unutar njenih historijskih granica, gdje će ostati još dugo vremena i gdje će se još dugo slaviti 25. novembar. Iako možda nije savršena u nekim pogledima, Bosna i Hercegovina je naša domovina, zavičaj u kojem smo odrasli, iz kojega potičemo i u najmanju ruku dio našeg identiteta, te su njeni praznici i naši praznici. Domovini, te njenim kćerkama i sinovima, neka je sretan 25. novembar, Dan državnosti Bosne i Hercegovine.